

Concerto in Memoriam, 7 juni 2009

Welkomstwoord

J.M.H.J. Keizer, voorzitter van de Raad van Bestuur van 'de Facultatieve Groep'

Dames en heren,

Het is steeds weer indrukwekkend dat ik zo velen van u mag welkom heten tijdens dit jaarlijks terugkerend Concerto in Memoriam. Opnieuw zijn we hier samen letterlijk midden in de schitterende natuur van Westerveld. Een natuur die zo vol is van leven. Een natuur die er in slaagt om op ieder plekje wel iets te laten opbloeien, voortdurend als het ware leven te creëren, voor plant en dier.

Wandelend over Westerveld roept de natuur ons bijna schreeuwend toe: “Kijk rond, hier staat een monument voor het leven en al wat zich voortdurend vernieuwd.” En toch is de voornaamste functie van Westerveld het herdenken en eren van mensen die niet meer leven. Wellicht op het eerste gezicht een vreemde tegenstelling.

We luisteren vandaag samen naar muziek, zoals ieder jaar. Wat voor de één een liedje is met een blijde herinnering, is voor de ander een stuk dat tranen oproept. Hetzelfde lied, dezelfde zanger, maar een heel eigen emotionele betekenis, op basis van een individuele ervaring uit het verleden.

Tegenstellingen.

Onze gastspreker van vandaag, Arjan Erkel, ging aan het werk voor Artsen zonder Grenzen, om mensen te helpen die in moeilijke omstandigheden verkeren. Om goed te doen. Om een positieve bijdrage te leveren. Die goedheid werd beloond met een gewelddadige ontvoering, die hem meer dan 600 dagen van zijn vrijheid zou beroven en hem in voortdurend doodsgevaar bracht. Een bijzonder welkom voor u, mijnheer Erkel, en dank dat u vandaag iets van uw ervaringen met ons wilt delen.

Tegenstellingen.

- een prachtige feestelijke Koninginnedag,
Die eindigt in een onvoorstelbaar drama.

- een vlucht naar huis of op weg naar een lang verwachte vakantie, begonnen met veel verwachtingen,
eindigt naast de landingsbaan of midden op de open zee.

Tegenstellingen, er zijn er te veel om op te noemen, maar ze maken onlosmakelijk deel uit van ons leven. We kunnen ze niet verklaren, ze zijn als een onuitsprekelijk geheim, dat binnen het leven zelf besloten ligt.

En zo is ieders leven een bonte verzameling van ervaringen, vaak tegengestelde ervaringen, die ons vormen tot wie wij zijn en tot wie wij zijn geweest. Dat maakt ieder leven, ieder mens, uniek.

Dadelijk beginnen we ons programma met het blazen van The Last Post.

Samen nemen we een moment om, ieder op onze eigen wijze, terug te denken aan de mensen van wie we zo onvoorstelbaar veel houden en die niet meer lichamelijk bij ons kunnen zijn. Ze waren, en ze zijn, ieder uniek.

Ik wens ons allen een waardevolle middag.